

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden behandling af lovforslag nr. L 203:

Forslag til lov om ændring af lov om skattemæssige afskrivninger m.v.

Af Stavad (S) m.fl.

(Fremsat 3/5 83. Første behandling 11/5 83. Betænkning 20/5 83).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget, § 1, således ændret, og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 195:

Forslag til lov om ændring af lov om realkreditinstitutter. (Indførelse af special tavs-hedspligt og lempelse af finansieringsreglerne for fritidshuse).

(Fremsat 27/4 83. Første behandling 5/5 83. Betænkning 17/5 83).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

*Forhandling***Kalnæs (SF):**

Jeg skal blot lige begrunde, hvorfor vi fra SF har stillet ændringsforslag.

Vi kan støtte den virkning, der ligger i lovforslaget, at man fjerner lån fra det grå pengemarked og bringer dem over i et organiseret pengemarked i realkreditinstitutionerne, og dermed kan vi støtte, at lånegrænsen i forbindelse med sommerhuse hæves. Vi ser dog ikke nogen særlig grund til, at løbetiden for lånene skal forlænges, og ønsker at bibeholde den løbetid på 10 år, som der hidtil har været.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget forkastedes, idet 21 stemte for, 127 imod.

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 160:

Forslag til lov om ændring af lov om visse hovedlandevejsstrækninger. (Stop for Tårnby-motorvejen).

Af Dræbye (RV), Ole Henriksen (SF), Dohrmann (FP) og Anne Grete Holmsgård (VS).

(Fremsat 1/3 83. Første behandling 18/3 83. Betænkning 11/5 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Dræbye (RV):

Betænkningen viser, at der ikke vil være flertal for lovforslaget, og det er for så vidt ganske uforståeligt, for situationen er den, at forudsætningerne for lovens vedtagelse helt er bortfaldet. Loven om Tårnbymotorvejen blev vedtaget, da man regnede med, at der skulle være en lufthavn på Saltholm og en fast forbindelse til Sverige i forbindelse med denne lufthavn. Begge disse forudsætninger er skubbet et godt stykke på den anden side af år 2000, og derfor skulle man jo tro, at folketinget, når der ikke er trafik til en vej, altså når forudsætningerne for den oprindelige anlægslov er bortfaldet, accepterede, at loven blev ophævet, men det gør folketingets flertal tilsyneladende ikke. I stedet for giver man ministeren bemyndigelse til at afklare nogle erstatningsproblemer for de grundejere, hvis ejendomme ligger midt i vejlinjen. Det er for så vidt meget fornuftigt, men de mange øvrige grundejere i området, som er berørt af vejforløbet med den usikkerhed, det vil give, vil man ikke give mulighed for at indrette sig på den nye tingenes tilstand; for dem skal loven stadig væk eksistere, som den var, selv om vejen aldrig bliver bygget.

Det går vi imod, og vi vil gerne se konstateret, om en sådan urimelighed virkelig har et flertal i folketinget bag sig, hvad der er uforståeligt, men ikke desto mindre synes at være tilfældet.

Dohrmann (FP):

Som hr. Dræbye lige har påpeget, burde Tårnbymotorvejen være forsvundet sammen med Kampmanns tanker om Saltholm lufthavn. Men jeg vil bede finansministeren se på forslaget mellem anden og tredje behandling, for jeg forudser, at finansministeren vil få store besværligheder med at fremsætte et finanslovsforslag, som ikke udviser et temmelig stort underskud. Er det her ikke noget,

regeringspartierne kunne tilslutte sig? Det er en oplagt chance til at finde nogle besparelser. Man taler om besparelser både det ene og det andet sted, besparelser, som der er stor uenighed, politisk uenighed om, men her er et forslag, som jeg tror stort set samtlige partier kan tilslutte sig. Det er ganske vist en kendsgerning, at nogle af dem, der har siddet herinde i 15-20 år, og som har været med til at udarbejde disse planer, ikke kan acceptere, at der kommer et forslag fra fire partier uden for regeringen - de har heller ikke haft noget med den forrige regeringsmagt at gøre. Men jeg synes ærlig talt, at finansministeren skulle tage trafikministeren lidt i skole og ændre beslutningen i regeringspartierne, således at folketinget ved tredje behandling vedtager, at vi dropper Tårnbymotorvejen.

Lykketoft (S):

Kun den ene bemærkning, at jeg er meget godt tilfreds med, at der ikke er et flertal for at afskaffe anlægsloven om Tårnbymotorvejen. En række af de forudsætninger, der var for loven, er jo stadig til stede, selv om der kan være tale om en vis udskydelse af iværksættelsen af projektet, nemlig at sikre en rimelig fri og let trafik til og fra lufthavnen og en dertil knyttet beskæftigelsesmæssig interesse samt at aflaste et tæt befolket boligområde for den meget betydelige trafik, der er til og fra denne lufthavn. Jeg er derfor vældig godt tilfreds med, at der ikke er et flertal for lovforslaget.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg tager primært ordet, fordi jeg synes, det af anden behandling bør fremgå, at jeg ikke har været i stand til at tage endelig stilling til dette lovforslag, eftersom det nye talmateriale endnu ikke er blevet kommenteret af amtet og kommunerne. Jeg mener ikke, at jeg som minister kan tillade mig at sende et sådant materiale ud til høring og lægge mig helt fast, inden disse relevante høringssvar foreligger. Jeg har derfor kun kunnet give en foreløbig indstilling til udvalget.

Når jeg alligevel er heroppe, skal jeg benytte lejligheden til at sige både til hr. Dræbye og hr. Dohrmann, at dette lovforslag ikke vil koste ret meget andet end den husleje, det koster at have et stykke papir liggende i

[Ministeren for offentlige arbejder]

en skuffe, og det må vi nok kunne overkomme, selv om det er krisetider.

Jeg finder, at den løsning, som et flertal har lagt sig fast på, og som blev foreslået heroppefra under første behandling i hvert fald af hr. Ivar Hansen, muligvis også af andre ordførere, nemlig at vi bør finde de nødvendige midler, og det drejer sig om et etcifret antal millioner over nogle år – der er sagt maksimalt 11, men alt peger på, det i hvert fald bliver derunder i antal millioner – således at vi kan friholde familier, der måtte få stort behov for en ekspropriation i løbet af de kommende år, og kan give dem mulighed for at få bevægelsesfrihed. Derfor kan vi godt afse disse midler, som ikke vil betyde noget tab for staten.

I øvrigt er der jo stadig væk, også efter de nye tal, tale om en meget stor årsdøgnstrafik på ruten, og realitetsforhandling om en fast forbindelse til Sverige ligger efter mit skøn ikke så forfærdelig langt ude i fremtiden. Mange ting kan ændre sig i løbet af få år, og derfor finder jeg ikke, det ville være rimeligt at fjerne den én gang vedtagne lov. Den gør ikke nogen skade ved at ligge, hvor den ligger i øjeblikket.

Dræbye (RV):

Ministeren for offentlige arbejder gav jo udtryk for en optimisme her, som efter mit bedste skøn ligger hinsides den optimisme, som er hensigtsmæssig på den måde, man indretter sig på i samfundet, nemlig den optimisme, at der inden for en overskuelig tid skulle være mulighed for en fast forbindelse til Sverige over Saltholm. Jeg tror nok, det var klogest, om regeringen i hvert fald på disse punkter dæmpede sin optimisme en lille smule ned og nøjedes med at præsentere noget, der var realistisk. Det ville både samfundet og folkettinget være tjent med.

Det, der bragte mig herop, var i øvrigt hr. Lykketofts bemærkninger. Jeg skal konstatere, at hr. Lykketoft nu har gjort sin pligt som valgt på Amager, for det kan jo ikke være andre grunde, der får hr. Lykketoft til at sige, at der er beskæftigelsesmæssige virkninger af dette projekt, når sagen er den, at den samfundsmæssige rentabilitet af dette projekt sammenlignet med en lang række ting, som vi ikke gennemfører, er meget ringe, og at der derfor er en lang række opgaver, som vi

i dag siger vi ikke har råd til at gennemføre, og som hr. Lykketoft med langt større ret kunne fremhæve som opgaver, der kunne give beskæftigelse, end netop Tårnbymotorvejen. Under alle omstændigheder vil det næppe blive et 4 spors motorvejsanlæg med udfletningsanlæg m.v., som kommer til at danne forbedrede forbindelser til lufthavnen, men et noget mere beskedent anlæg, som ville give hr. Lykketoft rig mulighed for at vise en fornuftig økonomisk sans ved at stemme for lovforslaget om ophævelse af loven og give mulighed for et mere realistisk projekt.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Det er jo rigtigt nok, at der kun er én årsag til, at hr. Lykketoft kommer herop, nemlig at han skal bevise over for partifællerne derude på Amager, at han også gerne lige ville slå et slag for motorvejsprojektet heroppe. Det, han fik fyret af, var nogenlunde lige så usagligt og underlødigt som det, han fik fyret af til et offentligt møde på Amager, for hr. Lykketoft har ganske enkelt ikke sat sig ind i sagen og aner ikke, hvad det drejer sig om, men bakker uden videre sine partifæller og formanden for HT, hr. Erik Davidsen, op. Det gjorde han også med brask og bram på det offentlige møde, hvor han fik udstillet modstanden som det rene miljøflip. Hvad gjorde det, at vi byggede en 4 spors motorvej drønende hen over det eneste store naturområde, vi har i denne del af København, når vi i øvrigt fik nogle glimrende miljøaflastninger, spurgte hr. Lykketoft.

Han kom heller ikke dengang ind på, hvad det var, men man kunne nogenlunde regne ud, at det måtte være et eller andet med, at man så fik ledt trafikken en anden vej, og det er jo det rene nonsens; det har hr. Lykketoft i hvert tilfælde ikke nogen dokumentation for. Det er rigtigt, at den rapport, som vejdirektoratet har fået fremstillet hos Cowiconsult, postulerer, at bygningen af denne hersens pragtfulde vej tværs hen over Vestamager vil medføre, at hvem som helst, der ønsker at køre til lufthavnen, hvad enten de bor på Østerbro, i Hellerup, i Sydsjælland, i Rødovre eller i Helsingør, alle med undtagelse af dem, der bor på Slotsholmen, vil vælge at køre ud på motorvejsprojektet over Kalvebodbro og drøne hen over Vesta-

[Anne Grete Holmsgård]

mager. Det er simpelt hen det rene, glade vanvid, og det kan enhver sige sig selv det er, uanset at det er så tåbeligt, at vejdirektoratet smider en masse penge ud på at få lavet et sådant latterligt billede af, hvem der vil bruge den vej. Selvfølgelig vil folk, der bor på Østerbro og en stor del af Sjælland, aldrig nogen sinde drømme om at bruge den vej. Men det er den eneste måde, hvorpå man overhovedet har kunnet få trukket nogle tal op af jorden, hvorefter det så ud, som om der var et trafikgrundlag på 20.000 til den vej. Det er der ikke, og det ved alle godt, hvis de ønsker at bevæge sig på et sagligt niveau.

Det ved ministeren også. Han ved godt, der ikke er noget som helst trafikgrundlag for vejen. Han ved også godt, at den bro, han drømmer om i sine hede nattedrømme, aldrig nogen sinde kommer, og at den, hvis den kommer, i hvert tilfælde ikke kommer til at ligge ude for enden af den motorvej, som skulle transportere bilerne ud til Kastrup, hvorefter de skulle futte over Øresund. Den kommer ikke, og den kommer i hvert tilfælde ikke dér.

Ministerens problem er selvfølgelig, at han alligevel helst ikke vil stemme for forslaget, som ophæver en anlægslov for en vej, og derfor har han fundet denne pragtfulde lille løsning, der går ud på, at det kunne jo være, der kom et bedre trafikgrundlag på et eller andet tidspunkt, om ikke i dette årtusind, så i det, der kommer umiddelbart derefter, og derfor skal vi ikke ophæve denne vej. I stedet for skal vi lave nogle små krøller om, at ældre mennesker og de, som kun kan få arbejde, hvis de er tvunget til at flytte fra området, kan få deres ejendomme overtaget af det offentlige.

Alle ved, at det osrer langt væk, men alligevel sidder ministerens parti og stemmer imod dette forslag. Jeg tror, de eneste, der i deres vilde fantasi tror på, at det kunne lade sig gøre, er nogle af de herrer i socialdemokratiet, der mener det samme som formanden for HT, nemlig at det vil være en landvinding for den kollektive trafik, hvis vi får dette pragtfulde anlæg til at drøne hen over Vestmager, for så kan vi virkelig komme frem med den kollektive trafik, i stedet for at vi skal køre ad alle de snørklede veje. Som sagt, vejen bliver aldrig til noget, og derfor

er det latterligt, at der ikke er et flertal, der stemmer for, at anlægsloven bliver ophævet.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg har en lille kammeratlig filosofisk replik til hr. Dræbye, som talte om overdreven optimisme. Jeg er enig med hr. Dræbye, i, at ens handlingsplaner bør være realistiske, men derfor kan ens fremtids tanker udmærket være optimistiske og sangvinske. Det tror jeg ikke der sker nogen skade for statskassen ved.

Dernæst vil jeg gerne sige til fru Anne Grete Holmsgård, at jeg sandelig ikke har noget, der osrer. Jeg har ikke noget imod at stemme for bortfald af en anlægslov, for jeg vurderer ikke, at jeg vil være i mit nuværende embede på det tidspunkt, hvor denne vej igen vil kunne blive aktuel. Derfor ville det overhovedet ikke gøre spor ondt på mig at stemme for dens bortfald, og jeg har da også i udvalget både mundtligt og skriftligt tilkendegivet, at denne strækning med de midler, der er til rådighed for vejbyggeri i de kommende år, i hvert fald ikke er med på listen. Der er meget vigtigere vejstrækninger, som vi skal have prioriteret op, og som de til rådighed værende midler skal anvendes til.

Men jeg må gentage fra mit indlæg for et øjeblik siden, at der ikke er vundet noget for nogen ved at fjerne den gældende lov, og da man jo ved, hvor hurtigt tingene skifter – ofte meget hurtigere, end selv den mest optimistiske fantasi rækker til at forestille sig – og da vi tillige ved, hvor lang og trang en gang vejlove har gennem folketinget, mener jeg, at den mest realistiske måde at handle på i denne sag er den, som flertallet går ind for, nemlig at lade sagen ligge, indtil den bliver aktuel næste gang.

(Kort bemærkning).

Dræbye (RV):

Jeg må da indrømme, at jeg nu forstår ministeren meget bedre, for jeg havde den forudsætning, at en anlægslov vedtaget af folketinget var en handlingsplan, og har vurderet den som sådan. Nu kan jeg forstå, at anlægslove, når det gælder ministeriet for offentlige arbejder under den nuværende minister, ikke er handlingsplaner, men mere luftige frem-

[Dræbye]

tidsvisioner, og sådan skal jeg også fremover vurdere ministerens lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets tekst
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 198:

Forslag til lov om ændring af lov om film.
(Fremsat 28/4 83. Første behandling 3/5 83. Betænkning 20/5 83).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Poulsgaard (FP):

Det sker jo i det politiske liv, at man kommer til at sige noget, som man må æde i sig igen. Dengang ministeren sagde, at hun ikke ville finde sig i, at de tre røde skulle have disse stillinger, sagde jeg: nu har vi i hvert fald et mandfolk som minister! Det troede jeg faktisk vi havde, men hvad kom der så? Et digert værk, en masse møder. De radikale har som sædvanlig lavet det muldvarpearbejde, de radikale er berømt for. Det var en tynd kop te, der var tale om før, men nu skal

jeg love for, at den ikke kan smage af andet end vandet, men selv vand er jo vederkvælgelse for en tørstig sjæl, så vi bliver altså nødt til at stemme for det makværk, der foreligger.

Men de radikale har påtaget sig en stor del af ansvaret for, at vi har fået en holdningsændring herinde i folketinget. Vi har fået nogle liberale på ministerbænkene, men vore børn skal stadig væk se de film, som det passer det røde mindretal at tyrannisere med.

Skal det forstås som frisind, at en minister og et folketing ingen valgmulighed har? Det er jo ikke sådan, at der kun var tre navne; nej, der foreligger 170 navne, ud af dem er det kun tre, der finder nåde. Det er simpelt hen en hån.

Selvfølgelig skulle man helt have nedlagt filminstituttet, men det vil man jo ikke være med til. At de radikale vil være med til at bevare det, fatter jeg godt nok ikke, men vi er som sagt nødt til at stemme for det.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg synes ærlig talt, at det kvindfolk, som vi har til kulturminister, har været meget fornuftigt ved at tage det til efterretning, som et flertal af udvalget har ønsket, og som kan fungere udmærket.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Nu vil jeg ikke ind i en diskussion, som er så inderlig ligegyldig. Selvfølgelig kan en minister ikke regere mod folketingets flertal, det ved jeg godt at man ikke kan, så det behøver jeg ikke nogen belæring om.

Men det, ministeren startede med, var et rigtigt udgangspunkt, nemlig at hun vil ikke være et gummistempel, og at folketinget ikke skal være et gummistempel. Men takket være de radikales ihærdige arbejde er vi blevet reduceret til et gummistempel, når vi går ind på, at direktøren skal udnævnes af ministeren. Jeg håber så sandelig, at vi får et rigtigt mandfolk med hår på brystet, hvis den nuværende kulturminister siger til, når vi skal udnævne en direktør.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning